

కథ

N. నాగదాస్
BFL-II

H.T. NO: 2004401244/5166

కథపేరు :- గోపి దమ్ము

రామాపురం గ్రామంలోని గోపి అనే పిల్లవాడు డేవారు అతడు వాళ్ళ నాయనమ్మతో పాటు ఉండేవాడు గోపి వాళ్ళ నాయనమ్మ ఎంతో కష్ట పడి బతుకు వెళ్ళాడనిది.

బకరొజు నాయనమ్మ గోపితో "బరే పిల్లగా! నేను కట్టలు అమ్మ దుకాణం అంగడికి వాళ్ళు వచ్చేటప్పుడు అక్కడ నా తేనె అన్నది. గోపి నాయనమ్మతో.. "నాకేమి వచ్చుగానా బబేరం లో దుప్ప జాకెట్ తీసుకు రావా? దుప్ప వాయింతుడమంటే నాకు చాలా ఇష్టం వానితో అడుకుంటు" అన్నాడు. నాయనమ్మ సరే అన్నది అంగడి లో కట్టలు అమ్మినట్ల నాయనమ్మ బక బాబుల బుకాణం లోకి పోయి "నేకూ! ఈ దుప్ప భర ఎంత? "అని అడిగింది "ఇక వై రెండు రూపాయలు" అన్నాడు బుకాణం వారు కని నాయనమ్మ దుప్ప పది పాను రూపాయల పానాయి "అమ్మ నాయనమ్మ కిది దుప్ప కూడా కొనలేక పోతిన" అనుకుంటు నిరాశగా ఇంటికి బయలుదేరింది. తోవలో అమ్మకు బక గుండ్రని కర్ర చీకం కనిపించింది "వారిని దొంగలైనా తీసుకుపోతే నా మనుషుడు అడుకుంటు" అని ఆ చీకం పై సంది తో వేసుకుని ఇంటికి తీసుకుపోయింది.

గోపి ఉరుకుంటు వచ్చి నాయనమ్మను చూస్తే "నాయనమ్మ దుప్ప తెచ్చానా?" అని అడిగాడు "దుప్ప మర వున్నానా తప్ప... ఈ చీకతో ఇడుకో" అని కర్ర చీకం తీసి గోపికి ఇచ్చింది. గోపి ఏమి మాట్లాడుకుంటు కర్ర చీకం తీసుకుని దాని దొంగలను కుంటూ తూరిలో తిరుగ నొగడు. చీకం తో బిరుకుంటూ వాళ్ళుంటే గోపికి బక బాబు బక మనసు వచ్చి వచ్చి ము దురకూర్చుని విరుచుం కనిపించింది అమ్మ దుప్ప గా వెళ్ళి "అమ్మ! ఎందుకే" అని అడిగాడు "బాగా ఇకలా ఉన్నది ఇంటిలో పిండి ఉన్నది గానా పొయ్యి వెలిగించడానికి కట్టలు తీసు కొట్టలు ఎట్లా చేసుకోవాలనో తెలుస్తూ లేదు" అన్నది "అమ్మ! ఎందుకు నా దుప్ప కర్ర చీకం ఉన్నది. జింటి పొయ్యి వెలిగించుకోని రా అకల తోర్చుకో" అని చీకం అమ్మకు ఇచ్చింది.

నాయనమ్మ గోపి బోల గుణాలకి సంతోషించింది కట్టలు తీసి పొయ్యి వెలిగించి, కొట్టలు చేసుకున్నది. "బరే పిల్లగా! నువ్వైతే మంచి జీవి. నా బకల తోర్చినా నాకిచ్చి దాని నా దుప్ప విలు తీసు ఇదిగో ఈ కొట్ట తీసుకో" అని బక కొట్ట ఇచ్చింది.

दुष्यंत और शकुंतला

Date: 19/04/22

NAME: N. Anusha

M.T. NO: 2104MMD121291036

Group: B.A EHD - III

(कहानी)

शकुंतला ऋषि विश्वामित्र और स्वर्गी की अप्सरा मेनका की पुत्री थी। शकुंतला अपनी माँ की तरह ही सुन्दर थी। मत्ता-पिता के दश त्याग जाने के बाद शकुंतला को ऋषि कष्य अपने आश्रम में ले गए और उसका पालन-पोषण किया। उसी आश्रम में पलकर शकुंतला बड़ी हुई।

एक दिन इस्तिनापुर के राजा दुष्यंत शिकार करने हुए ऋषि कष्य के आश्रम में पहुँचे। राजा दुष्यंत आश्रम के बाहर से ही ऋषि को पुकारे, उस समय ऋषि अपने आश्रम में नहीं थे। शकुंतला आश्रम से बाहर आई बोली कि हे राजन! मैं ऋषि पुत्री शकुंतला हूँ। महर्षि अभी आश्रम में नहीं हैं। वे तीर्थ यात्रा के लिए गए हुए हैं। मैं आपका स्वागत करती हूँ। दुष्यंत आश्चर्य चकित हो गए और बोले महर्षि तो व्रतचारी हैं तो आप उनकी पुत्री कैसे हुई? शकुंतला ने दुष्यंत को बताया कि मैं महर्षि की गोद ली हुई कन्या हूँ। मेरे वास्तविक माता-पिता मेनका और विश्वामित्र हैं।

'शकुंत' नाम के पक्षी ने मेरी रक्षा की थी इसलिए महर्षि ने मेरा नाम शकुंतला रखा है। शकुंतला की सुन्दरता और मधुर वाणी सुनकर राजा बहुत प्रभावित और मोहित हो चुके थे। राजा दुष्यंत ने कहा, शकुंतला तुम मुझे बहुत पसंद हो, यदि तुम्हें कोई आपत्ति न हो तो मैं तुमसे विवाह करना चाहता हूँ।

शकुन्तला श्री दुष्यंत को पक्षंद करने लगी और शाही के लिए हैं कर दी। दोनों ने गंधर्व विवाह कर लिया और कन में ही रहने लगी। कुछ दिनों तक साथ रहने के बाद दुष्यंत ने शकुन्तला से कहा, मुझे अपने राज्य को सम्भालने के लिए जाना होगा। यह कहकर दुष्यंत ने शकुन्तला को अपनी निशानी के रूप में एक अंगूठी दिया और अपने राज्य में वापस लौट गए। एक दिन शकुन्तला के आश्रम में दुवसि ऋषि आये। उस समय शकुन्तला राजा दुष्यंत के खानों में खोई हुई थी। इसलिए शकुन्तला ऋषि कुसि को नहीं देख सकी और उनका आदर स्कार नहीं कर सकी जिसके कारण क्रोधित होकर ऋषि कुसि ने श्राप दे दिया कि जिसके खान में तुम खोई हो वह तुम्हें ही मूल जाएगा। शकुन्तला ने ऋषि से अनजान में अपने किये गए इस

अपराध के लिए क्षमा याचना किया तब ऋषि कुसि ने शकुन्तला को माफ करने हुए कहा कि जब तुम अपने पार की निशानी 'अंगूठी' को उसे दिखाओगी तब उसकी यादाश्त वापस लौट आसगी। यह कहकर उन्होंने शकुन्तला को आशिर्वाद दिया और प्रस्थान कर गये। य घटना जब घटी थी उस समय शकुन्तला गर्भवती थी। कुछ समय बाद जब ऋषि कष वीथी यात्रा से लौट तो शकुन्तला ने उन्हें अपनी पूरा कहानी बताया। कष ऋषि ने कहा कि "पुत्री विवाहित कन्याका पिता के घर में रहना अधिक नहीं है। अब तुम्हारे पति का घर ही तुम्हारा घर है", इतना कहकर ऋषि ने शकुन्तला को अपने शिषी के साथ उनके पति के घर हरितनापुर के लिए बिदा कर दिया। शकुन्तला अपने पति के घर जाने